

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2010-2011

14 OCTOBRE 2010

Proposition de loi relative à l'instauration d'une garantie obligatoire recours des tiers dans l'assurance incendie

(Déposée par Mme Sabine de Bethune et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

L'assurance habitation (ou «assurance incendie») est réglée par la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, plus précisément dans une section du titre II, chapitre II — «Des contrats d'assurance de choses», et par l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples.

Initialement, les dispositions de la loi ne concernaient que le risque d'incendie. Mais au fil des années, la couverture de l'assurance incendie a été étendue à plusieurs reprises, notamment aux dégâts causés par la foudre, l'explosion, la tempête, la pression de la neige, le bris de glaces, l'eau, les attentats, les conflits du travail, ainsi que les catastrophes naturelles, depuis la loi du 21 mai 2003 modifiant la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre et la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causés à des biens privés par des catastrophes naturelles. Toutes ces extensions font qu'on parle désormais communément d'une «assurance habitation», même si la terminologie n'a pas été adaptée dans la loi.

Actuellement, la conclusion d'une assurance incendie pour une habitation n'est pas une obligation légale en Belgique. Pourtant, selon les estimations, 95 % des 4,5 millions de ménages belges en auraient conclu une (1). Le preneur d'assurance qui conclut une

(1) Question orale de Mme Freya Van den Bossche au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «les mesures de politique générale en matière d'assurance», 12 novembre 2008, n° 8053. Selon Assuralia, l'Union professionnelle des entreprises d'assurances, il s'agirait d'environ 90 % des ménages belges. Remarque : étant donné que le nombre de contrats d'assurance incendie qui sont conclus dépasse celui des biens immobiliers (par exemple, parce que plusieurs locataires habitent dans un immeuble), il est difficile de donner un chiffre exact.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2010-2011

14 OKTOBER 2010

Wetsvoorstel betreffende de instelling van een verplichte waarborg voor verhaal van derden in de brandverzekering

(Ingediend door mevrouw Sabine de Bethune c.s.)

TOELICHTING

De woningverzekering (of «brandverzekering») wordt geregeld door de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, meer bepaald als een afdeling van titel II, hoofdstuk II, zaakverzekeringsovereenkomsten en door het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft.

De bepalingen in de wet betroffen eerst enkel het risico brand. Maar in de loop der jaren werden aan de brandverzekering verschillende uitbreidingen gekoppeld zoals blikseminslag, ontploffing, stormschade, sneeuwdruk, glasbreuk, waterschade, aanslagen, arbeidsconflicten en sinds de wet van 21 mei 2003 tot wijziging van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst en de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen ook de natuurrampen. Door al die uitbreidingen spreken we nu veelal over een «woningverzekering», ook al is de terminologie in de wet niet aangepast.

In België bestaat momenteel geen wettelijke verplichting om een brandverzekering te sluiten voor een woning. Toch zouden naar schatting 95 % van de 4,5 miljoen Belgische gezinnen al over een brandverzekering beschikken (1). De verzekeringnemer die

(1) Mondelinge vraag van mevrouw Freya Van den Bossche aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de algemene beleidsmaatregelen inzake verzekering», 12 november 2008, nr. 8053. Volgens Assuralia, de beroepsvereniging voor de verzekeringsondernemingen, zou het om circa 90 % van de Belgische gezinnen gaan. Opmerking : aangezien er meer brandverzekeringsovereenkomsten worden afgesloten dan dat er onroerende goederen zijn (bijvoorbeeld omdat er meerdere huurders in een gebouw wonen), is het moeilijk om een exact cijfer weer te geven.

assurance incendie y est en effet souvent contraint contractuellement, que ce soit dans le cadre d'un crédit hypothécaire ou en vertu d'un bail. Mais l'estimation précitée fait également apparaître, *a contrario* et de manière assez préoccupante, que plus de 5 % des ménages belges (255 000 ménages) ne disposent pas d'une assurance incendie.

Pour le propriétaire d'un bien immobilier, l'assurance incendie est une assurance de dommages (de choses). Pour le locataire de l'immeuble, elle est une assurance de dommages (de responsabilité) (1) (2). Le locataire d'un bien immobilier répond de l'incendie, à moins qu'il ne prouve que celui-ci s'est déclaré sans sa faute (3). Il s'agit d'une responsabilité contractuelle.

L'assurance incendie du propriétaire d'un immeuble est avant tout une assurance de choses. Sauf convention contraire, l'assurance contre l'incendie garantit les biens assurés contre les dégâts causés par l'incendie, par la foudre, par l'explosion, par l'implosion ainsi que par la chute ou le heurt d'appareils de navigation aérienne ou d'objets qui en tombent ou qui en sont projetés et par le heurt de tous autres véhicules ou d'animaux (4).

Même lorsque le sinistre se produit en dehors des biens assurés, la garantie de l'assurance s'étend aux dégâts causés à ceux-ci par :

1° les secours ou tout moyen convenable d'extinction, de préservation ou de sauvetage;

2° les démolitions ou destructions ordonnées pour arrêter les progrès d'un sinistre;

3° les effondrements résultant directement et exclusivement d'un sinistre;

4° la fermentation ou la combustion spontanée suivie d'incendie ou d'explosion (5).

(1) L. Schuermans, *Grondslagen van het Belgisch Verzekeringsrecht*, Intersentia, Anvers, 2008, p. 499, n° 667.

(2) Les assurances de choses ont un ou plusieurs objets bien définis. Elles concernent la couverture de la perte totale ou partielle de la chose assurée. Les assurances de responsabilité visent à préserver le patrimoine de l'assuré contre toutes les actions en réparation d'un dommage découlant d'une responsabilité établie. Voir : Ph. Colle, *Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten*, Intersentia, Anvers, 2005, p. 2, n° 2.

(3) Article 1733 du Code civil.

(4) Article 61 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre.

(5) Article 62 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre.

een brandverzekering sluit wordt hiertoe immers vaak contractueel verplicht, hetzij in het kader van een hypothecair krediet, hetzij in het kader van een huurovereenkomst. Wat echter *a contrario* uit deze cijfers ook blijkt, en wat enigszins onrustwekkend is, is dat meer dan 5 % van de Belgische gezinnen (255 000 gezinnen) niet over een brandverzekering beschikt.

Voor de eigenaar van een onroerend goed is de brandverzekering een (zaak)schadeverzekering. Voor de huurder van het onroerend goed is de brandverzekering een (aansprakelijkheids)schadeverzekering (1) (2). De huurder van een onroerend goed is aansprakelijk voor brand, tenzij hij bewijst dat de brand buiten zijn schuld is ontstaan (3). Het betreft een contractuele aansprakelijkheid.

De brandverzekering van de eigenaar van een onroerend goed is in de eerste plaats een zaakverzekering. Tenzij anders is bedongen, dekt de brandverzekering de verzekerde goederen tegen schade veroorzaakt door brand, door blikseminslag, door ontploffing, door implosie, alsmede door het neerstorten van of het getroffen worden door luchtvaartuigen of door voorwerpen die ervan afvallen of eruit vallen, en door het getroffen worden door enig ander voertuig of door dieren (4).

Ook wanneer het schadegeval zich voordoet buiten de verzekerde goederen, strekt de verzekeringsdekking zich uit tot schade die aan deze goederen is veroorzaakt door :

1° hulpverlening of enig dienstig middel tot het behoud, het blussen of de redding;

2° afbraak of vernietiging bevolen om verdere uitbreiding van de schade te voorkomen;

3° instorting als rechtstreeks en uitsluitend gevolg van een schadegeval;

4° gisting of zelfontbranding gevolgd door brand of ontploffing (5).

(1) L. Schuermans, *Grondslagen van het Belgisch Verzekeringsrecht*, Intersentia, Antwerpen, 2008, blz. 499, randnr. 667.

(2) Zaakverzekeringen hebben één of meer welbepaalde zaken tot voorwerp. Zij strekken tot de dekking van het geheel of gedeeltelijk verlies van de verzekerde zaak. Aansprakelijkheidsverzekeringen beogen het vermogen van de verzekerde te vrijwaren tegen alle vorderingen tot vergoeding voorspruitend uit een vaststaande aansprakelijkheid. Zie : Ph. Colle, *Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten*, Intersentia, Antwerpen, 2005, blz. 2, randnr. 2.

(3) Artikel 1733 van het Burgerlijk Wetboek.

(4) Artikel 61 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst.

(5) Artikel 62 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst.

En général, l'assurance incendie comprend également une couverture de la responsabilité civile (1). Il s'agit d'une couverture complémentaire (facultative) en faveur du propriétaire (2), qui implique que les dommages causés à des tiers découlant de la responsabilité civile (extra-contractuelle) du propriétaire et ayant un rapport avec le bâtiment assuré sont couverts dans le contrat d'assurance. Un tiers est toute personne qui n'a pas la qualité d'assuré, par exemple le propriétaire d'une voiture garée à proximité qui a été endommagée, les voisins, etc.

Il s'agit de la responsabilité civile qui découle des articles 1382 à 1386bis du Code civil et de la responsabilité qui résulte des troubles de voisinage conformément à l'article 544 du Code civil et aux dispositions analogues de législations étrangères. Actuellement, cette couverture contractuelle est déterminée librement dans le contrat d'assurance, sauf en ce qui concerne les montants assurés. Elle peut donc varier d'un assureur à l'autre.

Pour ce qui est des établissements habituellement accessibles au public, une assurance obligatoire a déjà été instaurée par la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances. Cette loi ne sera pas abordée dans le cadre de la présente proposition.

Il est apparu récemment que le cadre légal existant présente des lacunes dans certains cas. La dramatique explosion de gaz qui s'est produite le mercredi 27 janvier 2010 dans le centre de Liège, faisant de nombreux morts et blessés graves et provoquant d'énormes dégâts matériels, a douloureusement mis en lumière les insuffisances du cadre légal actuel en cas de sinistres complexes impliquant également des tiers. La question qui se pose en l'espèce est de savoir qui est responsable et qui doit donc indemniser les victimes de cette explosion de gaz. Mais une autre question, plus importante peut-être, se pose aussi : *quid* si la personne responsable n'est pas suffisamment solvable pour indemniser tous les dommages ?

L'inclusion, dans le contrat d'assurance, d'une couverture légale obligatoire des dommages causés à des tiers se justifie-t-elle d'un point de vue social ? Sans nul doute. Il est évident qu'en cas de grave

(1) Lorsque le risque de responsabilité est également couvert en plus du risque d'incendie, on parle de « police combinée ». Voir : Ph. Colle, *Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten*, Intersentia, Anvers, 2005, p. 53, n° 82.

(2) L. Schuermans, *Grondslagen van het Belgisch Verzekeringsrecht*, Intersentia, Anvers, 2008, p. 499, n° 668. Pour les montants assurés, voir l'article 5 de l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples.

De brandverzekering bevat meestal ook een dekking voor de burgerrechtelijke aansprakelijkheid (1). Het betreft een bijkomende (optionele) dekking in het voordeel van de eigenaar (2). Deze dekking houdt in dat ook de schade die voortvloeit uit de burgerrechtelijke aansprakelijkheid (buiten overeenkomst) van de eigenaar aan derden, en die een verband houdt met het verzekerde gebouw, wordt gedekt in de verzekeringsovereenkomst. Een derde is iedere persoon die niet de hoedanigheid van verzekerde heeft, bijvoorbeeld de eigenaar van een in de buurt geparkeerde auto die werd beschadigd, de burens, enz.

Het betreft de burgerrechtelijke aansprakelijkheid die voortvloeit uit de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek en de aansprakelijkheid die voortvloeit uit burenhinder conform artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek en gelijkaardige buitenlandse bepalingen. Momenteel wordt deze contractuele dekking, behalve voor wat de verzekerde bedragen betreft, vrij bepaald in de verzekeringsovereenkomst, waardoor de contractuele dekking kan verschillen van verzekeraar tot verzekeraar.

Wat de gewoonlijk voor het publiek toegankelijke inrichtingen betreft werd reeds een verplichte verzekering uitgewerkt door de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen. Deze wet wordt hier verder niet behandeld.

Recentelijk is gebleken dat het bestaande wettelijke kader tekortschiet in bepaalde gevallen. De dramatische gasontploffing in het centrum van Luik op woensdag 27 januari 2010, met talrijke dodelijke en zwaargewonde slachtoffers en een enorme ravage tot gevolg, maakte pijnlijk duidelijk dat het huidige wetgevende kader tekortschiet bij complexe schadegevallen waarbij ook derden zijn betrokken. De vraag rijst dan wie aansprakelijk is en de slachtoffers van deze gasontploffing schadeloos moet stellen? En misschien nog een belangrijker vraag, wat als de aansprakelijke persoon niet voldoende vermogend blijkt te zijn om alle schade te vergoeden?

Valt een wettelijke verplichte dekking voor schade aan derden in de brandverzekeringsovereenkomst te rechtvaardigen vanuit een maatschappelijke invalshoek? Zeker, het is duidelijk dat de ontstentenis van

(1) In het geval waarbij naast het brandrisico ook het aansprakelijkheidsrisico wordt gedekt spreekt men van een combinatiepols. Zie : Ph. Colle, *Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten*, Intersentia, Antwerpen, 2005, blz. 53, randnr. 82.

(2) L. Schuermans, *Grondslagen van het Belgisch Verzekeringsrecht*, Intersentia, Antwerpen, 2008, blz. 499, randnr. 668. Zie voor de verzekerde bedragen : artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft.

sinistre, l'absence d'un système adéquat d'indemnisation des victimes constitue un problème social majeur, non seulement pour la personne responsable, qui doit faire face à une demande d'indemnisation gigantesque pouvant entraîner sa faillite personnelle, mais aussi et surtout pour les victimes du sinistre, dont le seul recours est de se tourner vers la personne responsable et son patrimoine personnel. En pareil cas, l'indemnisation des victimes risque bien d'être incomplète. Dans cette optique, les auteurs estiment également opportun que les risques non assurés qui se manifestent soient mutualisés par l'intervention d'un fonds de garantie.

Pour les raisons précitées, la présente proposition de loi prévoit l'obligation légale d'inclure dans une assurance incendie une couverture des dommages causés à des tiers. Elle prévoit en outre la création d'un Fonds de garantie incendie, censé apporter une solution en cas de sinistre non assuré.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Le contrat d'assurance incendie devra désormais également prévoir une couverture obligatoire de la responsabilité extra-contractuelle. Une telle couverture n'est actuellement pas obligatoire dans le cadre de l'assurance incendie.

Dans l'état actuel de la législation, la responsabilité extra-contractuelle résultant d'un incendie ne peut pas non plus être couverte par un contrat d'assurance responsabilité civile (RC) vie privée (assurance familiale). L'article 9, § 2, alinéa 2, de l'arrêté royal du 12 janvier 1984 déterminant les conditions minimales de garantie des contrats d'assurance couvrant la responsabilité civile extra-contractuelle relative à la vie privée dispose en effet que l'arrêté royal ne s'applique pas au contrat d'assurance incendie.

L'article 64 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre prévoit actuellement que, sauf convention contraire dans le contrat d'assurance incendie, les dommages résultant de lésions corporelles n'entrent pas dans la couverture des dommages extra-contractuels de l'assurance incendie. Il s'agit donc en l'occurrence d'une disposition de droit supplétif. La présente proposition prévoit cependant que l'assurance incendie inclut toujours une couverture obligatoire des dommages extra-contractuels (causés à des tiers) couvrant au minimum les dommages résultant de lésions corporelles et les dégâts matériels.

Le Roi est habilité à fixer des conditions minimales de garantie et exclusions supplémentaires relatives à la

een adequaat schadevergoedingssysteem voor de slachtoffers, wanneer een zwaar schadegeval zich voordoet, een groot maatschappelijk probleem vormt. Niet alleen voor de aansprakelijke persoon die geconfronteerd wordt met een gigantische schadeclaim die voor hem waarschijnlijk het persoonlijk failliet betekent, maar vooral voor de slachtoffers van het schadegeval die zich alleen kunnen wenden tot de aansprakelijke persoon en zijn persoonlijk vermogen. Hierdoor dreigen de slachtoffers onvolledig vergoed te worden. Indieners achten het in deze optiek ook gerechtvaardigd dat de niet-verzekerde risico's die zich manifesteren, worden gemutualiseerd door de tussenkomst van een waarborgfonds.

Om voorgaande redenen voorziet het wetsvoorstel in een wettelijke verplichting om in een brandverzekering een dekking voor de schade aan derden op te nemen. Daarnaast wordt ook een Waarborgfonds Brand opgericht dat een oplossing moet bieden voor de niet-verzekerde schadegevallen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

De brandverzekeringsovereenkomst moet voortaan ook voorzien in een verplichte dekking van de buitencontractuele aansprakelijkheid. Momenteel is een dergelijke dekking niet verplicht in de brandverzekering.

De buitencontractuele aansprakelijkheid ten gevolge van een brand kan in de huidige stand van de wetgeving ook niet worden gedekt in een verzekeringsovereenkomst burgerlijk aansprakelijkheid (BA) privéleven (familiale verzekering). Artikel 9, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 12 januari 1984 tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst met betrekking tot het privé leven bepaalt immers dat het koninklijk besluit niet van toepassing is op de brandverzekeringsovereenkomst.

Momenteel bepaalt het artikel 64 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst dat de schade voortkomend uit lichamelijke letsels niet valt onder de dekking van de buitencontractuele schade in de brandverzekering, tenzij anders is bedongen in de brandverzekeringsovereenkomst. Die bepaling betreft aldus een bepaling van suppletief recht. In huidig voorstel wordt echter opgenomen dat de brandverzekering altijd een verplichte dekking voor buitencontractuele schade (aan derden) bevat welke minstens de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels en de stoffelijke schade dekt.

De Koning wordt gemachtigd om bijkomende minimumgarantievoorwaarden en uitsluitingen met

couverture, y compris les montants minimaux à assurer. À cet égard, Il peut utiliser comme cadre de référence l'arrêté royal du 12 janvier 1984 déterminant les conditions minimales de garantie des contrats d'assurance couvrant la responsabilité civile extra-contractuelle relative à la vie privée. Il est souhaitable que le mécanisme d'indexation relatif aux montants assurés soit également repris de la même manière, en vue de favoriser l'uniformité de la réglementation quant aux montants assurés.

Compte tenu de la fixation des conditions minimales de garantie pour la couverture des dommages causés à des tiers dans le cadre de l'assurance incendie, il est nécessaire d'adapter l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples (1).

Article 3

Cet article prévoit la création d'un « Fonds de garantie incendie » par le Roi.

Ce fonds a pour mission d'indemniser les personnes lésées pour les dommages subis lorsque leur auteur, qui est civilement responsable (responsabilité extra-contractuelle), ne dispose pas d'une assurance incendie valable ou lorsque la couverture de l'assurance incendie a été suspendue.

La présente proposition prévoit que l'assurance incendie doit inclure une garantie obligatoire pour les dommages causés à des tiers, satisfaisant à certaines conditions minimales de garantie. Le Fonds de garantie incendie ne doit donc offrir une solution que pour les cas où l'auteur des dommages ne dispose pas d'une assurance incendie valable ou lorsque la

(1) L'article 5 de l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples, dispose ce qui suit : « Art. 5. § 1er. En ce qui concerne la garantie recours des tiers, la couverture des dommages aux biens ne peut être limitée à moins de F 25 000 000. Ce montant est lié à l'évolution de l'indice des prix à la consommation, l'indice de base étant celui de décembre 1983, soit 119,64 (Base 1981 = 100). Par recours des tiers, on entend la responsabilité que l'assuré encourt en vertu des articles 1382 à 1386bis du Code civil pour les dommages aux biens causés par un sinistre garanti se communiquant à des biens qui sont la propriété de tiers, y compris les hôtes. § 2. En ce qui concerne les assurances de responsabilité visées à l'article 1er, § 2, la couverture ne peut être limitée, par sinistre, à des montants inférieurs à F 25 000 000 pour les dommages aux biens et à F 500 000 000 pour les dommages résultant de lésions corporelles. Ces montants sont liés à l'évolution de l'indice des prix à la consommation, l'indice de base étant celui de décembre 1983, soit 119,64 (Base 1981 = 100). »

betrekking tot de dekking vast te stellen. Hieronder worden ook de minimaal te verzekeren bedragen verstaan. De Koning kan hierbij als referentiekader het koninklijk besluit van 12 januari 1984 tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst met betrekking tot het privé leven hanteren. Ook het indexeringsmechanisme met betrekking tot de verzekerde bedragen wordt best op een identieke wijze overgenomen. Dit met het oog op het bevorderen van de uniformiteit in de regelgeving op het vlak van de verzekerde bedragen.

Door het vaststellen van de minimumgarantievoorwaarden voor de dekking van de schade aan derden in de brandverzekering, is het nodig dat het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren, wat de eenvoudige risico's betreft, wordt aangepast (1).

Artikel 3

Dit artikel voorziet in de oprichting van een « Waarborgfonds Brand » door de Koning.

Dat Fonds wordt belast met de taak om de benadeelden te vergoeden voor de opgelopen schade wanneer de schadeverwekker, die burgerlijk aansprakelijk is (buiten overeenkomst), over geen geldige brandverzekering beschikt of wanneer de dekking van de brandverzekering werd geschorst.

De brandverzekering moet in huidig voorstel ook een verplichte waarborg voor schade aan derden bevatten, die aan bepaalde minimumgarantievoorwaarden moet voldoen. Het Waarborgfonds Brand moet daarom enkel een oplossing bieden voor de gevallen waarbij de schadeverwekker over geen geldige brandverzekering beschikt of wanneer de

(1) Artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft bepaalt het volgende : « Art. 5. § 1. Met betrekking tot de waarborg verhaal van derden kan de dekking voor de schade aan goederen niet worden beperkt tot minder dan F 25 000 000. Dit bedrag wordt gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, met als basisindexcijfer dat van december 1983, namelijk 119,64 (Basis 1981 = 100). Onder verhaal van derden verstaat men de aansprakelijkheid die de verzekerde oploopt ingevolge de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek voor de schade aan goederen, veroorzaakt door een verzekerd schadegeval, die zich voortzet op goederen die eigendom zijn van derden, gasten inbegrepen. § 2. Voor de aansprakelijkheidsverzekeringen bedoeld in artikel 1, § 2 kan, per schadegeval, de dekking niet worden beperkt tot minder dan F 25 000 000 voor de schade aan goederen, en tot minder dan F 500 000 000 voor de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels. Deze bedragen zijn gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, met als basisindexcijfer dat van december 1983, namelijk 119,64 (Basis 1981 = 100). »

couverture de l'assurance incendie a été suspendue, par exemple en cas d'arriéré de paiement de la prime.

La création d'un Fonds de garantie incendie n'engendre pas de risque d'aléa moral, en vertu duquel davantage de personnes auraient tendance à se passer d'une assurance incendie du fait qu'il existe un fonds couvrant certains dommages en cas de défaut d'assurance. En effet, le preneur d'assurance a lui-même tout intérêt à ce que son habitation soit assurée en cas d'incendie. L'assurance incendie est avant tout une assurance de choses qui bénéficie au preneur d'assurance lui-même. En outre, le preneur d'assurance est souvent tenu contractuellement de souscrire à une assurance incendie, que ce soit dans le cadre d'un crédit hypothécaire ou dans le cadre d'un contrat de bail.

Le Roi peut choisir d'intégrer ce fonds dans le Fonds commun de garantie automobile existant.

Article 4

Cet article règle l'entrée en vigueur de la loi proposée. Lors de l'entrée en vigueur, il sera tenu compte de l'article 149 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, qui prévoit que le Roi fixe la date de l'entrée en vigueur de chacune des dispositions de ladite loi.

*
* *

dekking van de brandverzekering werd geschorst, bijvoorbeeld bij premieachterstal.

De oprichting van een Waarborgfonds Brand brengt geen «moral hazard» risico met zich mee, namelijk dat minder mensen geneigd zouden zijn om een brandverzekering te sluiten doordat een Fonds bepaalde schade dekt bij niet-verzekering. De verzekeringnemer zelf heeft er immers ook alle belang bij dat zijn woning verzekerd is ingeval van brand. De brandverzekering is in eerste instantie een zaakverzekering die de verzekeringnemer zelf ten goede komt. Bovendien wordt de verzekeringnemer vaak contractueel verplicht een brandverzekering te sluiten, hetzij in het kader van een hypothecair krediet, hetzij in het kader van een huurovereenkomst.

De Koning kan opteren voor de keuze om dat fonds onder te brengen bij het reeds bestaande Motorwaarborgfonds.

Artikel 4

Het artikel regelt de inwerkingtreding van deze wet. Bij de inwerkingtreding wordt rekening gehouden met het artikel 149 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst dat voorziet dat de Koning voor elk artikel van deze wet de datum bepaalt waarop het in werking treedt.

Sabine de BETHUNE.
Wouter BEKE.
Peter VAN ROMPUY.

*
* *

PROPOSITION DE LOIArticle 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 64 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre est remplacé par ce qui suit :

« Art. 64. Assurance des responsabilités connexes.

Le contrat d'assurance incendie prévoit une garantie de la responsabilité civile extra-contractuelle pour les dommages encourus par suite d'un sinistre frappant les biens désignés par le contrat et dont la cause ou l'objet sont mentionnés aux articles 61 à 63.

La garantie couvre au moins :

- a) les dommages résultant de lésions corporelles;
- b) les dommages matériels.

Le Roi peut fixer des conditions minimales de garantie et des exclusions supplémentaires relatives à la garantie visée dans le présent article. ».

Art. 3

Le Roi crée un « Fonds de garantie incendie », dénommé ci-après « le Fonds ».

Le Fonds a pour mission de réparer les dommages résultant d'un sinistre tel que visé à l'article 64, alinéa 1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, lorsqu'il est constaté que l'auteur des dommages, qui est civilement responsable en vertu des articles 1382 à 1386*bis* du Code civil, ne dispose pas d'une assurance incendie valable ou si la couverture de l'assurance incendie a été suspendue.

Le Roi fixe les règles relatives au fonctionnement et au financement du Fonds ainsi que le délai dans lequel celui-ci doit se prononcer sur l'octroi d'une réparation.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 64 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst wordt vervangen als volgt :

« Art. 64. Verzekering van met de schade samenhangende aansprakelijkheid.

De brandverzekeringsovereenkomst voorziet in een waarborg van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst voor de schade opgelopen ten gevolge van een schadegeval dat de in de overeenkomst aangewezen goederen treft en waarvan de oorzaak of het voorwerp wordt vermeld in de artikelen 61 tot 63.

De waarborg dekt op zijn minst :

- a) de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels;
- b) de stoffelijke schade.

De Koning kan bijkomende minimumgarantievoorwaarden en uitsluitingen met betrekking tot de waarborg in dit artikel vaststellen. ».

Art. 3

De Koning richt een « Waarborgfonds Brand » op, hierna het Fonds genoemd.

Het Fonds heeft als opdracht de schade te vergoeden die voortvloeit uit een schadegeval als bedoeld in artikel 64, eerste lid, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, wanneer wordt vastgesteld dat de schadeverwekker die burgerlijk aansprakelijk is ingevolge de artikelen 1382 tot 1386*bis* van het Burgerlijk Wetboek, niet over een geldige brandverzekering beschikt of indien de dekking van de brandverzekering werd geschorst.

De Koning stelt de regels vast met betrekking tot de werking en de financiering van het Fonds evenals de termijn waarbinnen het Fonds moet beslissen over de toekenning van een schadevergoeding.

Art. 4

La présente loi entre en vigueur à une date à fixer par le Roi et au plus tard le premier jour du sixième mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*.

21 septembre 2010.

Art. 4

Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

21 september 2010.

Sabine de BETHUNE.
Wouter BEKE.
Peter VAN ROMPUY.